

Interju Hajós Micivel

Nemrég tért vissza Európából a híres magyar primadonna

A telefonkezelő mosolyogva biztosított, hogy a Broadwayn általános szeretet és tiszteletnek örvendő Hajós Mici, magyar művésznő nagyon szíve-

minden teketória nélkül bevitt a műteremszerű társalgóba. Bemutatott férjének és egy másik jelenlevő hölgynek s aztán minden bevezetés nélkül

HAJÓS MICI

sen fog látni. Tényleg, alig, hogy kiléptem az elevatorból, máris egy kedves hang invitált be az egyik lakásba. A művésznő maga nyitotta az ajtót s

magyarul kezdtünk társalogni. Jól esett hallanom, hogy vannak még olyanok, akik a 1 W. 67th St. alatti előkelő apartment szállóban és amerikaiak je-

lenlétében sem szégyenlenek magyarul beszélni, sőt határozottan tüntetnek magyar voltukkal.

Végtelenül kellemes félórát töltöttem velük. Hajós Mici azok közül való, akik a színpadon nem játszanak, hanem azt adják, ami alaptermészetük.

Az a kedves közvetlenség, kis leányos naivság, amely a Broadwayt meg hódította, otthon ép oly meleggé és meghitté teszi a környezetét, mint a színpadról a nézőteret. Elmondta, hogy nemrégén érkezett vissza Magyarországról. Hat hetet töltött Budapesten, vett egy gyönyörű villát az Apolda utcában, az országos levéltár közelében potom huszonhatezer dollárért (itt bizonyosan százhuszonhatezer

dollárba került volna, mondja mosolyogva) és gyönyörködött Budapesten, melyet a világ egyik legcsodálatosabb városának tart. Sokat forgott írói és művészi körökben s a legnagyobb szeretettel s elismeréssel beszélt a magyar színészekről. Férjével, Mr. Marshalal annyira jól érezték magukat, hogy elhatározták, hogy a jövő évtől kezdve minden évből hat hónapot Budapesten fognak tölteni, új villájukban.

A jövő programját illetőleg elmondta, hogy a Schubertek "Lovely Lady"-jével indul nemsokára körutra, Boston, Pittsburgh, Chicagon keresztül minden nagyobb várost meg fognak látogatni, hogy sietnie kell vacsorázni, mert azután próbára kell mennie s hogy bizony kissé fáradt, mert a szabónál, ahol hat új ruhát rendelt két és fél óráig kellett egyenesen állania.

Bucsuztam.

"Szeretem a magyarokat, mondotta mosolyogva, hiszen magam is az vagyok és sajnálom, hogy nem lehetek mindig közöttük. De hiszen — tette hozzá megszorítva a kezemet, — a magyarok oly kedvesek, hogy ide is, még a színházba is eljönnek, hogy lássanak."

E. S.

